

ledes, at man med Sikkerhed kunde sige, at dette har været Meningen, istedetfor at der nu hviler et complet Mørke over, hvorledes det skal forstaaes. Forsaavidt et Udvalg maatte blive nedsat, vil jeg tilraade at tage Hensyn til en kongelig Resolution af 1861, hvorefter Politiovrigheden, Politimesteren, skal kunne give Tilladelse til, som det hedder, paa lige Maade at drive saadanne Epil og Eignende, altsaa Tombolaer og Eignende. Jeg frygter for, at man derved vil komme i en stor Forlegenhed, og jeg troer derfor, at Paragraphen maa indeholde en Bestemmelse om, hvem der skal kunne meddele Tilladelse til saadanne Tombolaspil, forudsat at Loven skal bestemme Noget med Hensyn til Afholdelsen af Tombolaer og deslige Epil. Et Punkt, som ligger mig særdeles paa Hjerte ved dette Lovforslag, er den Maade, hvorpaa man har fastsat Bøderne for Overtrædelse af dets Bestemmelser. Dette Punkt har været omhandlet i det andet Thing, men jeg tør vistnok sige, at det — jeg vil ikke sige ikke har været behandlet med Omhu og Grundighed — men dog ikke saaledes, at man jo netop af Hensyn til den Vægt, som man har tillagt de Grunde, der ere fremkomne, er kommen ind paa andre Momenter, der efter min Mening maa tillægges en ligesaa stor Vægt. Jeg skal sige, at dette vistnok er skeet under Hensynet til den almindelige Begrundelse, der fandt Sted, og jeg skal bemærke, at de, som udtalte sig imod denne strenge Bestemmelse om 100 Rd. i Bøde for hver enkelt Lotteriseddel, der blev salbudt og besørget, have sagt: Denne Straf er i og for sig for stor og kan let lede til at vække Medlidenhed, saa at man ikke vil forfølge Sagen, medens de, der i det andet Thing have været for Bestemmelsen — og deriblandt har selvfølgelig ogsaa været den høitærede Finanzminister — have holdt stærkt paa denne Mulet af 100 Rd. for hver salbudt Seddel, fordi, som de sagde, det var en Forseelse, der vanffeligst lod sig opdage, og man derfor, naar man fik fat paa Nogle af dem, der gjorde sig skyldige i denne Forseelse, skulde straffe haardt, for at Overtræderne kunde vide, hvad de udsatte sig for. Denne Betragtning kan, det erkender jeg, have Noget for sig, dog rigtignok med en vis Begræns-

ning. Jeg mener nemlig, at dette ikke maa være det eneste Hensyn, der skal kunne lede til at fastsætte en Straf, der er saa usforvarlig stor. Dette Hensyn, som den ærede Finanzminister har gjort gjældende i Landsthinget, kan komme med blandt de andre. Tænk Dem, mine Herrer, hvis man i Almindelighed med Hensyn til Lovovertrædelser skulde indrette Straffen saaledes, at, naar det var vanffeligt at faae fat paa dem, der begif Overtrædelse, skulde man, naar man fik fat paa dem, straffe dem ret ordentligt, at man saa ogsaa der vilde tage Sagen paa samme Maade. Jeg vil spørge, om man, naar der er Spørgsmaal om ved Gift at have beffadiget et Menneffes Helbred, da vil anvende det samme Raisonnement; man maatte da, troer jeg, næsten komme til at fastsætte Livsstraf. Nei, det gaaer ikke an paa denne Maade at fastsætte Maalestoffet. Men idet jeg ikke tvivler paa, at Enhver, der har Diet lidt aabent for, hvad det virkelige Livs Forhold maatte kræve og maatte kunne tilstede med Hensyn til Overtrædelser af den Art, vil indsee dette, vil jeg gjøre opmærksom paa en anden Ting. Lader man Begyndelsen af § 2, saa er det klart, at denne Straf paa 100 Rd. for hver Seddel er anvendelig ikke blot paa Colligeren for fremmede Lotterier, men ogsaa med Hensyn til andre Sedler, som afhændes eller salbydes vedrørende alt andet Lottospil end det, som netop er Classelotteriet. Lader os holde det for Die, at det kan ssee, at en trængende Kunstner lader sig forlede til under Trykket af det, som nedbøier ham, at udstede et Par Hundrede Sedler paa et af ham udført Maleri og ved gode Venners Hjælp faaer disse Sedler affatte. Det bliver paatalt, og hvad er saa hans Straf? For hver af de 200 Sedler skal han give 100 Rd. Tænk nu paa, mine Herrer, hvad dette vil medføre. Jeg antager naturligtviis, at den trængende Kunstner ikke kan udrede Mullet; men tænk saa paa, at Afsoningen kommer istedet og tænk paa, hvordan Afsoningen er bestemt efter vor Lovgivning! Det vilde være en himmelraabende Uretfærdighed at anvende Straffen imod denne Mand. Jeg troer ikke, at dette Exempel behøver at ledsages af andre; Enhver af dem,